

מיהו בן חורין אמיתי

מהו בן חורין?

הפירוש המילולי של בן חורין, הוא בעל חרות - אדם חופשי שאינו עבד - שיכול לעשות מה שהוא רוצה, לכאורה נראה שהאיש אשר ככל הישר בעיניו יעשה - זהו הבן חורין האמיתי, שאינו כפוף לשום חוק ולשום תכתיב.

הבה נתבונן בכמה דוגמאות

האם מיליונר היושב על שפת הנהר וזורק חבילות שטרות של מאה דולר בכל פעם לנהר, מפגין בכך את חירותו לעשות בכסף כרצונו, לכאורה כן, אבל באמת, אם ימשיך כך - בתוך כמה שעות יהיה כאחד העניים, וגם אם ירצה - לא יהיה לו כסף, ככל שיזרוק יותר בכך יאבד את "חירותו" הכלכלית לעשות כרצונו.

האם שיכור הלוגם יין ללא גבולות הוא הבן חורין האמיתי, הרי עוד מעט יאבד גם את מעט השליטה העצמית שיש בידי כעת, ובכל לגימה ולגימה הוא פחות בן חורין.

האם אדם הממלא את עגלת הקניות שלו בחנות בכל טוב - בדיוק במה שהוא רוצה ללא שיקול דעת, הוא הבן חורין האמיתי, הלא על הכל הוא יצטרך לשלם, ואם דרך קבע ישלם ממה שאין לו באשראי או בהלוואה - הלא בסופו של דבר הוא עלול למצוא את עצמו בבית האסורים או נרדף ע"י בעלי החוב, ובקושי יהיה לו לחם לאכול.

האם אדם הכועס ומכה את עצמו מראה בכך את חירותה של היד המכה לעשות ככל שברצונה ? הרי ברור שהוא מרע לעצמו בלבד.

מה לומדים מכאן ?

בכל הדוגמאות, למרות החופש לסיפוק הרצונות לכאורה, לא ראינו שלימות אמיתית, כיוון שהתוצאה ארוכת הטווח לא היתה רצויה כמו עצם המעשה, אלא בדיוק להיפך.

וכן האדם מורכב משני חלקים האחד גלוי והשני נסתר, האחד עשוי מחומר, לקוח מהאדמה, הוא נמצא כאן ועכשיו, ואילו השני - ירד מעולמות רוחניים נשגבים - חלק אלוק ממעל - הנשמה החצובה מתחת כסא הכבוד, חיה לנצח נצחים, ולמרות גדולתה וחשיבותה הרבה ... קצת קשה להבחין בה.

גוף האדם מעצם היותו עשוי מחומר - משתוקק לקבל אליו את הנאות החומר, ולגביו משמעות החירות היא היכולת למלא את תאוותיו החומריות ללא מעצורים וללא פשרות, בדיוק ... כפי שהוא רוצה.

נשמת האדם, כולה רוחניות משתוקקת למזון רוחני - הלא הוא התורה הקדושה ומצוותיה, ולגביה משמעות החירות היא היכולת למלאות את כל צרכיה הרוחניים.

מה כאן הבעיה

אדם המוציא חלק מממונו לקניית דבר אחד, אינו יכול להוציאו שוב על דבר אחר, ואם החליט להוציא את כל כספו על דבר מסויים, הרי שלא ישאר לו כלל לדברים אחרים, כוחות האדם ויכולותיו מוגבלים, ועליו לנצלם בחכמה על מנת להוציא מהם את התועלת המרובה ביותר שיוכל.

יוצא מכך - שקיום החירות במשמעותה הרוחניות עומדת בסתירה לחירות במשמעותה החומרית, ולכן צריך האדם לשקול היטב בדעתו ולהחליט על מה להשקיע כל כח מכוחותיו, כל שקל ממעותיו, כל רגע מחייו, וכן בכל דבר ודבר שהי נתן לו.

האדם מעצם ברייתו תחילה מן האדמה, מודע מאז לידתו לצרכיו החומריים, ואילו הקיום של הנשמה בתוכו אינו דבר מובן מאליו, ואם לא ישקיע בכך מאמץ גדול ותשומת לב מיוחדת - לא יהיה כל כך מודע לנשמתו, ובוודאי לא יספק את צרכיה כראוי.

אמת הדבר וברור לכל, שאי אפשר לו לאדם להתעלם כליל מצרכיו הגופניים שהרי בכך יאבד במהרה את חייו בעולם החומר, וכן ברור הדבר שחיי האדם בעולם הבא שהוא עולם רוחני - תלויה במעשיו הרוחניים, ובלעדיהם - יאבד ח"ו את חייו בעולם הבא.

פתרון הבעיה

התשובה לשאלה באיזה חירות להשקיע בדרך כלל, אינה קשה כלל, "חירותנו" של השיכור שתארנו למעלה, הרי כשנתבונן באחריתו, לא יעלה על הדעת כלל לקרוא לה חירות, החירות ההגיונית האמיתית היא חירות שממשיכה להתקיים ואינה מתבטלת אחרי זמן קצר, היא חירות בעולם נצחי.

אדם לא חי כאן לנצח, "אם בגבורות שמונים שנה", "ימיו כצל עובר", הכל עובר מהר, ופתאום הוא מוצא את עצמו למעלה ושואלים אותו מה עשית למטה? מה יענה להם הייתי בן חורין ... !?

"צדיקים במיתתם קרויים חיים", יש להם חירות ממלאך המוות, הם מנצחים את מלאך המוות!!! כי הדבר היחידי שהוא יכול לעשות להם - זה להעביר אותם מהעולם הזה לעולם עוד יותר טוב, וזוהי החירות שהם בחרו בה, להיות אדונים אמיתיים לגורלם בעולם הנצחי, לקבל בעולם הזה החלטות טובות, שיביאו להם בעתיד שפע גדול ואמיתי שאינו בטל לעולם, "היום לעשותם ומחר לקבל שכרם", לעומת דרך הרשע שהיא היפך דעת התורה, שאין לה קיום אמיתי, ותכלה כמו עשן שחור שלפתע בבת אחת מתפזר ולא נשאר ממנו זכר, במהרה בימינו אמן.

אבל זה לא כל כך פשוט ...

העקרון ברור, אבל באופן מעשי הדרך כלל לא פשוטה, טבעו של האדם והרגליו מרגע לידתו, מושכים לענייני החומר, ואילו לענייני הרוח אין הטבע מושך את האדם בדרך כלל.

בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין

לזה נתן לנו הקב"ה את התורה הקדושה, דרך סלולה מוגדרת וברורה במסילה העולה בית אל, המלמדת אותנו מהי החירות האמיתית והמשתלמת ביותר, וכיצד להתגבר על כל המכשולים ולהגיע אליה, ולהנות מחיים טובים גם בעולם הזה וגם בעולם הבא לנצח נצחים, שבאמת מה שיצר הרע מראה כאילו העושה מצווה מפסיד בחומריות - זה לא נכון והכל אחיזת עיניים של היצר הרע, ואת זה מבינים כשמתקדמים בעבודת השם, ועל זה נאמר - "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה".

תרות על הלוחות - אל תקרי תרות אלא חירות